

עריכת ברית מילה
לתינוקות ומבוגרים
בחדרי ניתוח
בארץ ובעולם

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת שמות

תשפ"ג

מפעולות הארגון

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

ואלה שמות בני ישראל

כידוע לשמות בני ישראל ישנה משמעות
עמוקה ורוחנית.

להלן מקבץ סיפורים קצרים בענין השמות.
לפני כעשרים שנה מלנו יהודי מבוגר, שנולד
לאמא יהודיה ולאבא גוי, ובזמן השואה אביו
החביאו אצל קרובי משפחתו הנוצרים, אחרי
המלחמה עלה לארץ וידע תמיד שצריך לעבור
ברית מילה כיהודי, אחרי הברית בזמן קריאת
השם הוא היה בסערת רגשות כי לא זכר את
השם היהודי שאמו היתה מכנה אותו, ולכן בחר
בשם הדומה - אריאל אוריה.

בברית לבחור בגיל 16 בזמן הברכות ויקרא שמו
בישראל = אמו פרצה בבכי ואמרה "לוי", לאחר
שנרגעה שאלתי מה הסיפור, ואז אמרה שמיום
שנשאת לבעלה הגוי, אביה היה מאד בכעס על
זה, והוסיפה שהיום זה הכי מאושר שלה בחיים,
שנותנת את השם של אביה בבנה ואולי אבא
בשמים (שנפטר בנתיים ולא ראה שעזבה את
בעלה) ימחל לה על מה שעשתה.

היה צעיר יהודי שתמיד סרב לעבור ברית עד
שהסכים ובתנאי שלא ישנו את שמו הלא יהודי,
והסביר שבשום אופן לא רוצה לשנות את השם
לשם יהודי, באמצע הברית אחרי הסרת הערלה
התחלנו לדבר אתו שיכול להשאר בשם שהיה לו
עד עכשיו ונוסיף לו שם יהודי שזה השורש נשמה,
ושיקראו לו כך בתורה וכל דבר רוחני,
ולהפתעתינו הוא הסכים, וכעבור זמן נשאר רק
עם השם היהודי וכל כך הודה לנו על הברית ועל
שינוי השם, ואלה שמות בני ישראל... ויקרא בהם
שמי ושם אבותי!!!

בברכה

המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

שמעתי שיש מדרש שבעת המילה הקדוש ברוך הוא מוחל
עונות ישראל שעומדים בשעת המילה, גם אני הבאתי סמך
לזה ממה שנאמר (בפרשת שמות) גבי משה ויפגשהו ויבקש
המיתו ותקח צפורה צור ותכרות את ערלת בנה וכו' וירף
ממנו. דהיינו המלאך הירף ממשה, ולכאורה קשה אם היה
עון במשה על מה שמנע עצמו מלמול את בנו אם כן מה מועיל
במה שצפורה מלה את בנה עם כל זה הא מעל בזה ח"ו, אלא
וודאי כיון שהיה בשעת המילה מחל לו גם כן על עונו במה
שמעל בזה וק"ל: (אזור אליהו)

בסידור בית יעקב (לר' יעקב עמדין) אחר הסליחות לתענית
אסתר כתב וזה לשונו, י"ד וט"ו ימי פוריא וכו' ויום מילתו
של משה רבינו עליו השלום. והעתיקו החתם סופר וזה לשונו.
כתב הגאון מהריעב"ץ דהיות יום לידתו של משה רבינו עליו
השלום בשבת בז' אדר, והיה יום מילתו ביום י"ד אדר
בשבת, והיותו נולד מהול הטיפו ממנו דם ברית למחרת ביום
ט"ו, על כן קבעו ב' ימים אלו י"ד וט"ו ימי שמחה ליהודים:
(תורת משה השלם) וכן הביא בדרשות ואגדות רנ"ה ב' וזה
לשונו הקדוש ברוך הוא הטעה להמן שלא יגזור עליהם
בתחלת החודש עד ז' אדר יום מיתת משה רבינו עליו השלום,
ואז ימתין עד עבור ז' ימי אבלו של צדיק, ובין כך פגע ביום
מילתו שהוא יום י"ד אדר, והיות שנולד מהול בשבת והטיפו
ממנו דם ברית למחרתו יום ט"ו על כן גם שניהם ליהודים
אורה ושמחה, נמצא שמתחילת החודש עד ט"ו הכל שייך
לנס:

ויטמנהו בחול. (ב' יב) אמר משה לישראל אתם משולים לחול
שאינו מוצא קול, כמו כן הזהרו עצמכם לבלתי לפרסם
הדבר, סמך על זכות יעקב שנאמר לו (בראשית יג) ושמת את
זרעך כחול הים. לכך טמן אותו בחול, ולפי שהחול סייע לו
לכך זכה החול להיות בברית מילה לשום בו הערלה, וכן פסק
שנותנין בחול קצת מלח, לקיים מה שנאמר (ויקרא ב) על כל
קרבנך תקריב מלח. וכן נוהגים עתה כל חכמים: (פירושים
ופסקים לר' אביגדור הצרפתי מבעלי התוס')
**ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש
וביתו באו.** (א' א) ישראל הבאים. ראשי תיבות וסופי תיבות

מילה, את יעקב איש. סופי תיבות שבת, לומר לך שבשביל שבת ומילה ששמרו במצרים נגאלו: (בעל הטורים)

וישרצו. (א ז) כשרצים היו שלא היו נימולים חוץ משבט לוי: (רבינו אפרים על התורה)

ויקם מלך חדש על מצרים. (א ח) אמרו מצרים להם, למה לכם ברית מילה, משיבים ישראל כשם שלא עברו אבותינו הברית כן אנחנו: (תנא דבי אליהו)

אשר לא ידע את יוסף. תרגם אונקלוס דלא מקיים גזירת יוסף, יראה כוונתו לפי שיוסף גזר על מצרים שימולו עצמם, וידוע כי הנימול לא יאותו להתחבר עם הערל כי זה היתה טענת אחי דינה לשכם בן חמור (בראשית לד) כי חרפה היא לנו. ולא הוה ליה לפרעה לחוש פן יוסיף גם הוא על שונאינו כי למה להם לעזוב הנימולים ולהתחבר עם הערלים אך באשר לא היה מקיים גזירה יוסף הוצרך לומר הבה נתחכמה לו וק"ל: (חתם סופר)

ויאמר אל עמו. (א ט) בשביל שהפרו ברית מילה, ונסתלקה האחדות מישראל, לקחו המצריים כח האחדות, על כן אמר בלשון יחיד: (שם משמואל)

ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב. (ב כד) ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב. שזכות כל אחד מהם כדאי לעצמו והוא טעם את האמור בהם, ובמלת את בריתו. נתרבות שכינה השורה על ישראל בזכות הברית כדלעיל, ולכבודה ניתנה לנו מצות פריעה, ולהקבלת פניה נהגו כל ישראל לקיים את המצוה הזאת ברוב עם הדרת מלך: (הרמ"ע מפאנו מאמר אם כל חי)

מדוע לא יבער הסנה. (ג ג) ראשי תיבות מילה, רמז מי שנימול לא יבער בגהינם, וזה שאמר הכתוב, (ישעיה נ) לכו האור אשכם וגוי הביטו אל אברהם. לומר שאברהם יושב על פתח גהינם ואינו מניח הנימולים ליכנס שם: (רבינו אפרים על התורה)

ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי. (ג ט) ישראל באה אלי וגם. סופי תיבות אותיות מילה, כלומר הילדים שצועקים בעת מילתם אותה הצעקה באה אלי, ואף על פי שכולם לא מלו מקצתם מלו, שנאמר (דברים לג) כי שמרו אמרתך ובריתך ינצורו. אמרתך זו מילה, שנאמר (בראשית יז) ואתה את בריתי תשמור: (רבינו אפרים על התורה) ומובא (בהגהות ר' אליהו גוטמאכר זצ"ל מגרידץ) לומר בעת המילה מזמור ו' בתהילים כפי שכתב בגמרא (שבת קל). כי השמינית עולה על יום המילה וזה לשונו הקדוש, וגם יכוון כל אדם על צרותיו בעת בכי הנימול מיסורי המילה שקול זה עולה בלי מונע מכל קליפה שיכלל גם תפילתו ועל זה נאמר, כי שמע ה' קול בכי. כלומר בכי הילד הנימול, שמע ה' תחינתי ה' תפילתי יקח. והוא עצה נפלאה ולכן יש לנהוג לומר מזמור זה:

כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם. (ג יד) סופי תיבות מילה, שאף על פי שהיו גוי מקרב גוי [מה אלו אף אלו עובדי ע"ז] נגאלים בזכות המילה שעתידין למול בערב פסח כמאמרם ז"ל (שמות רבה פרשה יז) על פסוק (יחזקאל טו) ואומר לך בדמך חיי. בזכות דם מילה וקרבת פסח אי נמי שהיו רובם מהולים וק"ל: (יד שאול)

במלון ויפגשו. גימטריא המלאך הדומה לנחש, והכי איתא במדרש שבא מלאך בדמות נחש ובלעו מראשו עד המילה ומרגליו עד המילה: (רבינו אפרים על התורה)

נודע כאשר נתעסק משה במלון תחילה קודם מילת בנו נענש על ידי מלאך שנעשה כמין נחש ובלעו מראשו ועד ירכיו וחוזר ובלעו מרגליו ועד אותו מקום הבינה צפורה שבשביל המילה הוא, ואמנם נעשה כמין נחש דווקא לבלוע את משה לפי שמנין נחש נוסף על מנין משה במנין י"ג לרמז בזה שהוא שבביל שנתרשל במצות מילה כמארז"ל גדולה מצות מילה שנכרתו עליה י"ג בריתות.... ואי"כ ממילא נתבטל הנחש שנפרע בשבילה: (דרושי יום יום פשעמישל)

עוד י"ל גם משה רבינו עליו השלום לא נתעצל אפילו אותה שעה שנתעסק במלון, אלא שהיה דעתו להמתין עד שימול בנו בכלל מילת כל ישראל עת צאתם ממצרים כדכתיב מתבוססת בדמך. ובודאי יהיה המצוה אז חביבה יותר מעתה כי בלאו הכי היה מילה שלא בזמנה וכו' ואמנם לפניו הקדוש ברוך הוא יתברך שמו היה גלוי כי אהרן יחזירנו מדעתו וישלח האשה עם בניה למדין וסוף סוף לא יהיה בשעת מילת כל ישראל אם כן אסור להתעצל על כן רמז לו למול בנו: (חתם סופר)

ויפגשו ה'. קרה יום מילת בנו אשר בו תשרה שכינה לעמוד בברית, כענין נמולו אתו וירא אליו ה' ואולי זאת היא סבת המנהג להכין כסא כבוד במקום המילה: (ספורנו) ואולי לכן נהגו לפרוס פרוכת של בית הכנסת לכסא של אליהו להורות לנו ששם שוכנת השכינה כמו בהיכל שלפניו תולין הפרוכת, ושמא מטעם הנזכר נוהגים באיזה עיר שתולין על הכסא הנ"ל נר תמיד דלוק כמו בבית הכנסת לפני ארון הקודש: (זכר דוד)

ותקח צפרה צר ותכרות את ערלת בנה. יש בכאן רמז נפלא כי יש להעיר בזה בתיבת צר. שאין כלשון הזה בכל התורה כולה כי בכל מקום כתיב סלע, ויש לפרש לפי עניות דעתי מה שחנני ה' ברחמי וברוב חסדיו, שהתורה מרמזת לנו מה ראתה היא למול אותו כי ידוע שם של אדם היא נשמתו ושורשו, והנה צפורה הסתכלה בשמה שהיא אותיות צר ופה, הוא מספר מילה ומורה למול בצר, ומסתמא שורש נשמתה היא זה שצריכה לכרות ערלה בצר, ולכך ותקח צפורה צר ותכרות את ערלת בנה. והמשכיל יבין: (דגל מחנה אפרים)

דבורה הנביאה נתגלגלה בה צפרה אשת משה רבינו עליו השלום, כי בזמן שאמרו ישראל שירה על הים לא היתה צפרה עמהם והיא היתה מצטערת על זה, ובזכות המילה שמלתה את בנה כמו שאמר הכתוב ותקח צפרה צר ותכרת את ערלת בנה. זכתה לבא בדבורה ולשיר שירה זו על ידי רוח הקדש, וזה שאמרה בשירה בפרע פרעות בישראל. שרמזה בשירה

שלה באיזה זכות שזכתה לומר שירה, בפרע פרעות לשון פריעת מילה, על שהכרית ערלת בנה, ודוק: (רמ"ע מפאנו גלגול נשמות ליקוטים)

ותקח צפורה צר. ונראה לבאר הקשר בין המעשה לשכר שהרי מאז ומקדם נהגו ישראל למול עם צור של אבן כמו שמצאנו בצפורה ויהושע, ואם כן בשכר זאת שהברזל ויתרה לאבן במעשה של דוד וגלית, שנתנה לאבן לחדור בברזל, קבל הברזל את התפקיד המקודש של האבן במילת בני ישראל, וביותר נראה שהמדה כנגד מדה שבדבר הוא כך דהנה המגן התנגד לחדירת האבן משום שראה בזה מעילה בתפקידו כי כבר ביארנו במקום אחר שאין לדומם בחירה אלא במילוי תפקידו והמגן הבין שתפקידו הוא להגין על השובש, לזה אמר לו הקדוש ברוך הוא שאין זה כפי הנראה לעין כי מיתת רשע טובה לו וטובה לעולם ואדרבה הגנתו הוא ליתן לאבן לחדור ולהרגו, וענין זה אנו רואים בברית מילה שנראה כמחבל ופוגע בתינוק אבל האמת יורה דרכו שזהו תיקונו והשלמתו של הרך הנימול וזהו שהובטח לכובע המגן שבראש גלית שאם ישכיל ויבין מהו התיקון האמיתי ולא המדומה אז יזכה שעמו יעשו ברית מילה לילדי ישראל שהוא הסמל לתיקון האמיתי ולא המדומה כפי הנראה לעין: (מגד יוסף)

ולפי זה יש ליתן טעם למה אומרים בארץ ישראל הפסוק שמע ישראל לפני הברית, דאיתא (סוטה מב:) כי גלית הפלשתי התחכם לבטל את ישראל מקריאת שמע שחרית וערבית כדי שלא תגן עליהם זכות קריאת שמע, נגד זה לקח דוד חמשה אבני קלע, ואיתא (בזוהר הקדוש ח"ג דף רעב) שהם חמשה התיבות שמע ישראל ה' אלקינו ה', ונעשו אחד ובוה הרג את הפלשתי, על כן כיון שאנו נוהגים למול בברזל שזכינו לו על ידי הנס הגדול שעשה השי"ת תשועה גדולה לישראל על ידי דוד המלך וזכה לזה בזכות קריאת שמע על כן גם אבי הבן מקרא פסוק זה, וכן אמרו כל הקורא קריאת שמע כאילו אוהו חרב פיפיות דכתיב (תהלים קמט) רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם. וידוע כי חרב פיפיות מרמז על סכין של מילה שמחודד מב' צדדים: (אמירה יפה)

חתן דמים, קצת קשה מה רצתה לומר חתן, ונראה כל המזורז על המצוה נקרא חתן, כמו חתן תורה או חתן בראשית, וכמו כן חתן המכנים כלתו לחופה נקרא חתן, דכל המתחבר לחבירו נקרא חתן: (פירושים ופסקים לר' אביגדור הצרפתי מבעלי התוס')

ותאמר כי חתן דמים אתה לי. ידוע כל המקיים מצות מילה כאלו בנה מזבח והקריב עליו קרבנות וידוע מה שמוא (כתובות י:) אמר רב אלעזר מזבח, מזין מזיח מחבב מכפר, נמצא ארבע דברים נאמרו במזבח וארבעתם מתחילין באות מ"ם הרי כאן ארבע מ"ם, ולכן אחר שקיימה מצות מילה והצילה בזה למשה רבינו עליו השלום מן הסכנה קראתו למשה רבינו עליו השלום חתן דמים, ד' מ"ם שבזכות המילה שהיא במקום מזבח שיש לו ארבעה מיני מ"ם במעלות שלו ניצול משה רבינו עליו השלום: (מלאך הברית)

ימי ההילולא של צדיקים בשבוע זה	
הרה"ק ר' רפאל מבערשיד זי"ע	יום ראשון ט"ו טבת
הרה"ק ר' חיים מרדכי מנדבורנה זי"ע	
הגאון ר' חיים קרייזווירט זצ"ל	יום שני ט"ז טבת
ההמגיד ר' יעקב מדובנא זצ"ל	יום שלישי י"ז טבת
הרה"ק ר' פישל מסטריקוב זי"ע	
הגה"ק ר' אריה לייביש ליפשיץ האריה דבי עלאי זי"ע	
הגאון ר' פנחס עפשטיין זצ"ל	יום רביעי י"ח טבת
הרה"ק ר' צבי אלימלך מדינוב הבני יששכר זי"ע	
הרה"ק ר' אריה לייבוש הלבדשטאם מזימגראד זי"ע	
הגאון ר' אריה לייב הכהן העלער הקצות החושן זצ"ל	יום חמישי י"ט טבת
הגה"ק ר' אברהם שמואל בנימין סופר הכתב סופר זצ"ל	
רבינו משה בן מיימון הרמב"ם זצ"ל	יום שישי כ' טבת
הרה"ק ר' שמחה ישכר דוב הלבדשטם מציעשנוב זי"ע	
הרה"ק ר' לייב מוכיח מפולנאה זי"ע	שבת קודש כ"א טבת
הרה"ק ר' ישראל דב מוולעדניק זי"ע	

עובדות וסיפורי צדיקים בעלי ההילולא בשבוע זה

ההורים משתתפים בשמחת צאצאיהם: בהגיע רבי שמואל בנו של הבני יששכר לפרקו נלקח אחר כבוד לחתן אצל רבי יעקב נפתלי לאבין חתנו של הגה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב בעל עטרת צבי, בסעודת הנישואין נסובה השיחה בין המחותנים הקדושים שרפי מעלה אודות הזמן המתאים בו יפקדו בני הזוג בזרע של קיימא, הבני יששכר צידד שיפקדו כעבור כמה שנים מהנישואין ואילו הסבא מורינו הרב צבי הירש מזידיטשוב נקט בזמן מוקדם יותר, בהוסיפו שאם אכן תתקבל דעתו, וועל איך נאך זיין אופין ברית (הרי שעוד אשתתף בברית), ואמנם הוסכם כדעת הגאון הקדוש מזידיטשוב, ברם בהגיע עת פקידה כבר לא היה העטרת צבי בחיים חיותו ואיננו כי נפקד מקומו, וכאשר הסיבו לסעודת הברית שאל אבי הרך הנימול ה"ה רבי שמואל את אביו הבני יששכר איך יתקיימו דברי חו"ו שהבטיח להשתתף בשמחת הברית נענה הבני יששכר ואמר וכי אינך רואה אותו הרי הוא נמצא כאן: (צבי תפארה)

ויקרא שמו בישראל: ימים ספורים לפני הסתלקות רבי צבי אלימלך מדינוב, נולד בן זכר לבנו רבי אלעזר אב"ד סטריזוב, מיד נשלח מכתב לרבי על ידי שליח מיוחד בו נאמר כי בנו מכבדו להיות מוהל וסנדק, ואולם בקשה נוספת היתה במכתב אם אינו יכול לבוא בגלל הקור העז יודיע נא לפחות איזה שם לקרוא לרך הנולד, שלח הרבי מכתב תשובה בידי אותו שליח ובו ברכות ואיחולים תוך התנצלות על שאינו יכול לבוא, על ענין קריאת השם כתב, "עוד חזון למועד", בנו רבי אלעזר לא הבין את שאר המשפט, לנוכח יום הברית הקרב ובא, למחרת הגיע שליח מיוחד לבית רבי אלעזר והודיע לו כי עליו לבוא מיד אל אביו החולה, אולם, למרות שיצא מיד לדרך הגיע לאחר יציאת נשמה, לאחר ההלויה מינה רבי אלעזר את ר' לייבלע מריבאטיטש תלמיד חכם מופלג מחסידי רבי צבי אלימלך לשליח שימול את בנו בסטריזוב, כאשר הגיע רבי לייבלע לסטריזוב לא בישר את הבשורה המרה אלא אמר כי בנו רבי אלעזר חייב עדיין להשאר ליד מיטת אביו רק כאשר בעת קריאת השם אמר ויקרא שמו בישראל צבי אלימלך בן מורנו הרב אלעזר הבינו הכל את אשר אירע, ואז הבינו מה היתה כוונת הרבי במה שכתב במכתבו, עוד חזון למועד: (בדרכי פולין האבלות)

דגים בסעודת ברית: הגה"ק מציעשנוב אמר שאם נותנים אצל סעודת ברית "דגים", אז הילד ילמוד חומש, ואם נותנים "בשר" אז ילמוד גמרא:

אין מלים תינוק שאינו כשאר ילדים בריאים: מעשה בתינוק בבית החולים דק"ק קאוונא, שמיאן המוהל למולו מפני שהתינוק היה צהוב, ואף שהרופא ד"ר לוויןזאון אמר שאותו צהבת אינו כלום כי רוב התינוקות כך הם, לא רצה המוהל למול, וטען שגם הרמב"ם ז"ל היה רופא ואף על פי כן כתב (בפ"א מהל' מילה הלי"ז) שלא למול תינוק שאינו נראה כמראה הקטנים הבריאים, אבל הרופא כנראה מחלל שבת דיבר בזלזול ובגסות נגד הרמב"ם, והרופא מל את התינוק בעצמו ברשות ההורים, ואחר זמן מה מת התינוק מחמת המילה, ואמר רבינו הגאון ר' יעקב קמינצקי זצוק"ל שאף שהצהבת באמת אינו חולי חמור כזה שהתינוק ימות ממילתו, מכל מקום אין מלים אותו משום שהתינוק אינו כשאר ילדים הבריאים, וראיה לזה דהא אין צריך להמתין ז' ימים אחר שיבריא כמו אצל חולי, ומה שמת אותו התינוק הוא משום כבודו של הרמב"ם שפגע בו הרופא: (במחיצת רבינו)

למול תינוק בריא בדוקא: הג"ר יוסף צינווירט ז"ל ספר שבדידיה הוי עובדא שאחד מילדיו היה צהוב לפני המילה וד"ר יעקב לוי שהיה נחשב למומחה אמר שלדעתו ברמה כזו של ציהוב צריך למול בזמן, והוסיף שלדעתו אם לא ימולו נכנסים לגדר עברייין שכן יעברו על מצוות עשה של מילה בזמנה, וליתר בטחון יש לקחת כדור מסויים לפני הברית ואחריה, וכשבא הדבר לתלמיד רבינו המוהל רבי נחום ברגמן אמר, אני תלמידו של הרב מטשעבין ואיני יכול למול, ניגש רבי יוסף לרבינו וגם הוא אמר אני לא אפסוק לכם, אמנם ר' נחום הוא תלמידי ועושה כפי דעתי, וסיפר באותו מעמד, שבטשעבין ערך פעם אחד הגבירים הגדולים ברית לבנו ואורחים רבים התאספו לברית וביניהם אורחים שנסעו כל הלילה ברכבת כדי להשתתף בשמחה ורבינו כובד לשמש כסנדק ואחר שכבר לבש את הטלית והכניסו את התינוק הבחין לפתע בעיניו של המוהל שמשוהו לא מוצא חן בעיניו, וכששאלו על כך אמר לו שאתמול היה התינוק בסדר אולם עכשיו משהו לא מוצא חן בעיניו והוא מסופק אם לחשוש לזה והוא גם חושש מהגביר, אמר לו רבינו אני אעשה עבורך את העבודה, נעמד ממקומו ואמר לבחור שהיה עמו בקול געט מיר מיין טילאפ (תביא לי את המעיל) וקם והכריז בקול, הברית נדחה, אחר כך הוסיף ואמר וכי לחינם כותב הרמב"ם אין מלין אלא ולד שאין בו שום חולי ששכנת נפשות דוחה את הכל ואפשר למול אחר זמן ואי אפשר להחזיר נפש אחת מישראל לעולם, והוסיף ר' יוסף צינווירט שבאותה הזדמנות שאל את רבינו מדוע הוזהק הרמב"ם לטעם זה שאי אפשר להחזיר נפש אחת מישראל הלא הלכה פסוקה היא שכל ספק פיקוח נפש דוחה את כל הפסד מצוה בזמנה, והציע בפני רבינו ביאור, היות ומצוות מילה הא מצוה שברוך בה מסירות נפש כאמרם כי עליך הורגנו כל היום זו מילה, אם כן יסבור הסובר הלא ממילא הבטיח הקדוש ברוך הוא שירפא אם כן אכניס את הילד בפיקוח נפש לכן מדגיש הרמב"ם שאסור, היינו בקיום המצוה כהלכתה יש הבטחה שהקדוש ברוך הוא מרפא, אולם מה שאדם לא מצווה זה ככל איסור להכנס למצב פיקוח נפש, כששמע זאת רבינו הגיב וואייל וואיל איך האב אויך גילערנט אזוי פשט (יפה מאד כך גם אני הבנת): (שר התורה מטשעבין)

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

היו שותפים במצוות המילה
ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים
שהבריתות נעשים בהדרי ניתוח,
עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח
ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלצכם, אמן.

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדריים פלוס על שם ברית אבות